

„Ne látszatra szolgáljatok!”

Ez volt a mottója egyházunk Országos Tanácsa kihelyezett ülésének, amelyet február 18–20. között Berekfürdön tartottunk meg.

A nagyszerű lelki közösség, a személyes biznyságtételek mellett

az ülésen áttekintettük az egyházkerületek helyzetét, esetleges szükséges változásokat elemeztünk, és folyamatban lévő ügyeinkben hoztunk döntéseket.

(folytatás a 79. oldalon)

Ez az a nap!

Felújították a József utcai imaházat

Február 12-én örömmünnyepre gyűlt össze a Budapest-József utcai gyülekezet közössége és az örömmünkben osztozó vendégek. Hosszú évek vívódása, közös imádságok, böjtölések, Isten akaratának megismerése teljesedett be ezen a napon. A következő profetikus igevers adott erőt a gyülekezetnek a felújítás során és reményt a jövőre nézve. „Fölepítik fiaid az ősi romokat, falat emelsz a régiek által lerakott alapokra; a

rések befalazójának neveznek, aki romokat tesz újra lakhatóvá.” (Ézsaiás 58,12)

(folytatás a 79. oldalon)

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

Az én egész helyzetemet megismerteti majd veletek Tükhikosz, a szeretett testvér, a hű diakónus, szolgatársam az Urban. Őt éppen azért küldtem hozzátok, hogy megismerjétek körülményeinket, és hogy megvigasztalja szívetekeket. Vele megy Onézimosz is, a hű és szeretett testvér, aki közületek való. Ők tehát mindent tudatnak veletek, ami itt történik. (Kolossé 4,7–9)

A HÉT GONDOLATA

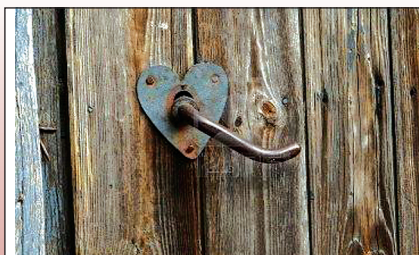
Kívánatos, hogy a testvéri kapcsolat lelki munkatársi viszonyral is gazdagodjon... A testvérekhez kölcsönös szeretet és törődés illik, a szolgatársakhoz pedig hűség, odafigyelés és gondoskodás. Aldozatok, sok fáradtság árán is meg kell ismernünk egymás körülményeit, gondolatait, sőt érzelmeit is. Csak előny a testvéri kapcsolatokban az átlátszóság, az őszinteség... Csaknem minden küldetés és munka eredményesebb lesz, ha legalább ketten végzik. (Dr. Vass Gergely, Vajdahunyad)

A HÉT GYAKORLATA

Vedd számba, kikkel tudsz együtt szolgálni a mindennapokban is a testvérek közül! Ha nincs ilyen, keress minél előbb, hogy szolgatársa is legyen valakinek!

A HÉT IMÁJA

Uram, add, hogy olyan szolgatársa lehessek minél több testvéremnek, akik számíthatnak rám munkájukban! Ámen.

A barátságról: Igaz barát az, aki akkor jön be az ajtón, amikor mindenki más ki megy.

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **Március 11-én**, pénteken 18 órakor az **East Tennessee Állami Egyetem kórusa és a Baptista Központi Énekkar közös koncertje** lesz a megújult József utcai baptista kápolnában (1084 Budapest, József utca 12.). Vezényelnek *Thomas Jenrette* és *Oláh Gábor*.

♦ **Március 29-én** az angyalföldi imaházban **A spiritualitás jegyében címmel tartja LMK találkozóját a Budapesti Egyházkerület** a lelkipásztorok számára. *Hajnal Zoltán* és *Beke László* mond felvezető gondolatokat az egyéni és csoportos alkalmak előtt. A találkozó mottója: „...elvezetem a pusztába, és szívére beszélek” (Hós 2,16).

♦ **Boldogok, akik láthatják!**

Már konkrét formát öltöttek az Ökumenikus Tanulmányi Központ ez évi első tervezett bibliaismereti látogatásának részletei. Ezúttal a Szentírás utolsó fejezeteiben, a Jelenések könyvében olvasható legelső hét kis-ázsiai gyülekezet helyszíneit keresik fel, ahol kialakultak a 3-5. században a keresztyénség ősközösségei. Az ott lezajlott zsinatok vetették meg a ma már az egész lakott földön (ökumené) elterjedt egyházak alapjait. A szerző, János apostol olvasóit boldognak mondja (Jel 1,3), de boldogok lehetnek a látogatók is.

Időpont: május 19-27. (9 nap, 8 éjszaka). Nyugat-Törökország a jelenleg forrongó arab világban tovább biztosítja és kényelmes feltételeket teremt a látogató keresztyén csoportok számára. Az izgalmas történelmi helyek gazdagító lelki élményt ígérnek, köztük *Rákóczi Ferenc* egykori száműzetésének helyszíne, Rodostó is.

Az ez évi második látogatást „Jézus nyomában” címmel a Szentföldre, a mai Izraelbe tervezzük szeptember 7-15. között. Mindkettőről részletes tájékoztatást nyújt a jelentkezőknek az Ökumenikus Tanulmányi Központ (1114 Budapest, Bocskai út 15. III. em. 3. tel.: 06/1-4664-790; e-mail: tanulmanyikozpont@gmail.com, vagy *Gimesi Zsuzsa* lelkész, 06/70-508-7624; e-mail: ssnngms@citromail.hu.

Várjuk szíves érdeklődésüket.

Emlékezés és hálaadás Kartalon 80 éves a Kartali Baptista Imaház

Urunk! Hallgasd meg szolgálódnak és népednek, Izraelnek a könyörgését, amikor ezen a helyen imádkoznak! Hallgasd meg lakóhelyeden, a mennyben, hallgasd meg, és bocsáss meg nekik! (1Kir 8,30)

A Kartali Baptista Gyülekezet sálamoni szellemben imádkozott és adott hálát 80 évvel ezelőtt, hogy a jó Atya segítségükre volt és imaházat avathattak. Azóta mennyi lélek talált békét, nyugalmat szívének ez imaházba lépve az imádság és igehallgatás által.

2010. december 5-én jubileumi hálaadónapot tartottunk. Emlékeztünk a 80 évvel ezelőtt történetekre. A gyülekezet vezetője, *Szlepák Lajos* nyugdíjas lelkipásztor testvérünk, ismertette az akkori imaházépítés történetét, s a megelőző helyzetet is felvázolta. Magunk előtt láttuk a buzgó kis nyáját. 1930 tavaszán, április 27-én volt az alapkövetétel, és az imaház avatása, átadása még az év nyarán, augusztus 3-án (az alapköveteltől számítva a 98. napon) megtörténhetett. Ekkor a gyülekezet taglétszáma 60 fő volt. Az énekkar létszáma 25. Jelenleg a rendszeresen gyülekezetbe járók (úrvacsorázó tagok és családtagok) összesen vagyunk ennyien!

Természetesen a 80 esztendő alatt több kisebb-nagyobb felújítás, átalakítás ment végbe. Amelyekről dokumentálható anyag maradt ránk, arról hallhattunk a beszámolóban.

2010-ben történt az eddigiekhez mérten a legnagyobb volumenű felújítás. Kezdődött az imaház és hozzá tartozó épületrész teljes szigetelésével. Majd az emelvényrész szétbontása után egy korszerű átalakítás ment végbe. Új, impozáns és látható medence (korábban a padló alatt volt kialakítva), új egyszemélyes szószék. Mindez praktikus tételhelyezéssel. Az emelvényen korábban is székek biztosították a kényelmes ülést. Most a nagyterem is padok helyett székek elhelyezésével fogadja a gyülekezet testvériségét és a látogatókat.

Öröm az örömben, hogy a felújítás eredménye osztatlan tetszést vált ki mindenkitől.

Az is szép bizonyítványt mutat a gyülekezetről, hogy a kezdettől a felújítás befejezéséig egységben, szeretetben munkálkodva tette mindenki azt, ami tőle tellett. A gyülekezet apraja-nagyja lelkesedéssel vette ki részét azokból a munkálatokból, ame-

lyek nem igényeltek szakértelmet vagy speciális képességeket. Tulajdonképpen alkalmassá tették az imatermet és a hozzá tartozó épületrészt a felújítás munkálatainak elvégzésére. Majd a felújítás befejezése után a nagytakarítás következett. Ebből is kivette részét mindenki. A lelkesedés nem hagyott alább.

Lelkipásztorunk, *Sóré Attila* testvér sikeres pályázata tette lehetővé a felújítást. Ezúton is köszönetünket fejezzük ki egyházunk vezetőségének, akik látva és érzékelve a szükséghelyzetet, maximális támogatásukat nem elsősorban szóban történő biztatásukkal, hanem tényleges anyagi támogatásukkal tették nyilvánvalóvá. Egyházkerületünk elnöke is jelesül adta bizonyosságát támogató szeretetének. Gyülekezetünk minden tagja szinte erején felül adakozott, így fejezte ki áldozatkészségét. Családtagok is (akik nem úrvacsorázó tagjai gyülekezetünknek) szintén komoly pénzüsszegekkel támogatták a felújítást.

A felújítás motorjaként gyülekezetünk három fiatalja munkálkodott, akik a kezdettől a befejezésig szünet nélkül vették ki részüket a munkából. Ők a gyülekezettől emléklapot kaptak: *Kiss Gábor* (a szószék és medence az ő rajzai alapján készültek, de a kivitelező munkákban is része volt), *Kissné dr. Szlepák Emőke* (különösen az anyagok kiválasztása és beszerzése terén, valamint pénzügyi adminisztrációs tevékenységekben állhatatosan, fáradságot nem ismerve adta bizonyosságát aktív igyekezetének) és *Szlepák Zsolt* (szakmunkákban és állandó segítőkész szorgalmával végig jelen volt és munkálkodott). Noha kérték fiatal testvéreink személyük elhallgatását, de úgy érezzük, hogy a gyülekezeteknek szükséges jó példával is szolgálni, hogy mások is lelkesüljenek.

Noha az emlékezésben a régmúlt került hozzánk közel, és a jelen munkálatainak hangsúlya is érződött, természetesen mindez a *hála jegyében!*

Köszönet is több irányba történt, azonban valami, ami az emberek közül senkinek sem jár, az ünneplésünk során is és azóta is csakis és egyedül a mi Istenünké, mármint a *dicsőség és dicsőítés!*

Tehát minden, ami a régmúltban vagy a jelenben történt, abszolút dióhéjban kifejezve: *Soli Deo Gloria!*

(a gyülekezet krónikása)

Bocsánatot kértek az evangélikusok Ökumenikus kitekintés (4. rész)

Tömeges tűzhalálra ítélt anabaptisták

Az anabaptisták mozgalmát irgalmatlanul elítélő korabeli reformátori nyilatkozatok, majd a lutheránus fejedelmek által kezdeményezett és 1529-ben Speyerben összeülő birodalmi gyűlésen szentesített, így államilag törvényesített tömeges kivégzések és évszázadokig tartó kegyetlen üldöztetések ismeretében értjük meg igazán az evangélikus/lutheránus világegyház mostani bocsánatkérésének történelmi jelentőségét.

A német-római birodalom területén állam-egyházi összefogással több hullámban kezdeményezett szisztematikus anabaptista-üldözésnek egyes források szerint közel százezer ember esett áldozatul. Az egyre fokozódó vallási türelmetlenség miatt Dél-Németországból és Svájcban ebben az időben megállíthatatlan menekültáradat indult Európa északi, illetve keleti államai felé.

A szülőföldjükről elűzött anabaptisták egyik irányzatának Németalföld, a később független protestáns állammá váló Hollandia lett egy ideig átmeneti hazája. Meghatározó szellemi vezetőjük, *Menno Simons* (1496–1561) neve után az itt tovább növekvő anabaptista mozgalmat a „*mennonita*” jelzővel illették. Későbbi utódaik fontos láncszemévé váltak az Amszterdamból 1609-ben elinduló baptista világmisszió immáron 400 éves, kontinenseken átívelő, megállíthatatlanul növekedő irányzatának kialakulásában.

Az 1530-ban Svájcban is érvénybe lépő halálos fenyegetés elől menekülő mintegy hetven ezer anabaptista másik útiránya Ausztria és Morvaország érintésével a Magyar Királyság és az Erdélyi Fejedelemség területe volt. Egyik vezetőjük a vértanúvá vált, képzett hittudós, *dr. Hubmayer Baltázár* (1481–1528), másikuk az ugyancsak vértanúságot fölvállaló *Hutter Jakab* (?–1536) volt. Utóbbi neve után a mozgalom tagjait „*hutteritáknak*” hívták.

A Magyar Királyság felvidéki területein 1546-tól tömegesen letelepedett, az Erdélyi Fejedelemség területére pedig 1621-től áttelepített anabaptistákat „*újkeresztényeknek*” vagy „*testvéreknek*” nevezték. Máshol a gazdasági összefogásuk egyik jellegzetes iparága, a speciális kerámiakészítés mesterei szintű művelésében is jártas anabaptistákat a német eredetű „*habán*” jelzővel illették. A sok üldözéssel és megalázó számkivetéssel kísért „*újkeresztény-habán*” közösségek 1763-ban hagyták el végleg hazánk területét *Mária Terézia* (1717–1780) habsburg császárnőnek az anabaptistákat halálos fenyegetéssel sújtó kegyetlen törvényrendelete nyomán. Útjuk ezután Ukrajnán keresztül Oroszországba, majd később Amerikába vezetett.

Máglyahalálra ítélt anabaptista asszonyok Németországban, akik nem engedték csecsemőiket hit nélkül megkereszteltetni

A Lutheránus Világszövetség 2010 nyarán Stuttgartban elfogadott nyilatkozatának szövegében az áll, hogy az evangélikusok sokáig cipelték súlyos örökségként azt a lelki terhet, hogy – más „*történelmi népegyházak*” mellett ők is – hosszú időn keresztül kegyetlenül üldözték az anabaptistákat. A lutheránus világgyűlés küldöttei különösen azt tartották sérelmezhetőnek, hogy maguk az első reformátorok – *Luther Márton* és reformátortársai, többek között *Philipp Melancthon* – teológiailag is támogatták az újrakeresztelők brutális üldözését, megkínzását és kivégzését.

Emiatt a Lutheránus Világszövetség mély sajnálatát fejezte ki a stuttgarteri világgyűlésen, nyíltan bűnként vallva meg ezeket a súlyos vétkeket, megbánásukat és együttérzésüket fejezve ki az anabaptisták mai utódai, a mennoniták, baptisták és más szabad evangéliumi egyházak tagjai felé... (Folytatjuk)

Dr. Mészáros Kálmán
lelképásztor/egyházelnök

„Ne látszatra szolgáljatok!”

(folytatás a címloldalról)

A Misszióbizottság határozatait, a pécsi országos missziói konferencia (május 20–22.), a reménység fesztivál *Franklin Graham*mal (2012. június 1–3.), a romamisszió égető kérdései, az egyházon belüli mozgalmak helyzetének tisztázása, a BTA-n folyó munka áttekintése, a vajdasági misszió támogatása mind-mind fontos és előremutató témák voltak. A 2011. évi missziói közgyűlés előkészítése során a Választási ügyrend módosítása, a Pécsi Szeretevár Gyülekezet felvétele, az „egészséges gyülekezet” jellemvonásai kerültek szóba. Vasárnap délelőtt még néhány témáról szoltunk, majd *dr. Szűcs Zoltán* testvér áldott prédikációja után úrvacsorai közösséggel zártuk munkahétvégénket.

A pihenésre kevés, a munkára sok időnk volt. Isten áldása legyen a meghozott döntéseken, hogy azok végrehajtása előrevigye egész közösségünket!

Mészáros Kornél
főtitkár

Ez az a nap! (folytatás a címloldalról)

A gyülekezet az elődeink által megépített és többször megújított imaház épületében maradás és annak a teljes felújítása mellett döntve kezdett neki a munkálatoknak. Hosszú hónapok megfeszített munkája, az építéset csodája, a közösség tagjainak önzetlen áldozata vált láthatóvá megújult imaházunkban. Mindezekért hálaadással a szívünkben gyűltünk össze az ünnepi megnyitó istentiszteletre, ahol az ígét egyházunk főtitkára, *Mészáros Kornél* testvér hirdette, részt vett az alkalmon *Papp János* missziói igazgató testvér, az egyházkerület képviselőjében *Papp Szabolcs* testvér. Vendégeink voltak a gyülekezetünkben szolgált lelképásztorok, több gyülekezet közszöntését hozták el lelképásztoraik, valamint a kerület társegyházainak képviselői. A gyülekezet vágya egyöntetűen fogalmazódott meg, hogy a megújult imaházban megújult léttel szeretnénk Istenünket szolgálni. Mindnyájan tudjuk, hogy mind ezért, amit kaptunk, ahogy az énekkar is énekelt, *Soli Deo Gloria* – Egyedül Istené a dicsőség. (Sz.E.)

Interjúresztlet a Magyar Rádió egykori New York-i tudósítójával

Egy dolog nagyon fontos számomra, amit az amerikaiak racionális és hatékony életszemléletéből lestem el: mindig az adott ügy a fontos, nem pedig az ügy képviselői, akár közszereplőkről, akár állami tisztviselőkről, akár civil szervezetek dolgozóiról van szó. Nem elfogadható a magamutogatás, a klikkesedés vagy az irigység a közösségekért végzett munkában.

Nagyon sokat tanultam a gyerekeimtől, elsősorban azt, hogy ők még tudják, mi igazán fontos, és mi nem. Például: nehéz volt persze eleinte, hogy nem beszéltek angolul, de ezen túl semmi sem volt furcsa nekik. Az sem, hogy a gyerekek felének más a bőrszíne vagy másképp öltözködnek, mint mi, például akik Indiából jöttek vagy szikh vagy ortodox zsidó családból, sorolhatnám hosszan. Az ilyesmi a gyerekeknek nem furcsa, hanem természetes.

(Amerikában) az emberek nem jobbak, mint mi, csak valahogy ebből a szempontból másképp nőnek föl. Ha sikereket szereznek az életben, úgy érzik, segíteniük kell abban, hogy más is sikeres lehessen. Segítik egymást.

Az Egyesült Államok sikerorientált társadalom. (...) A siker tehát érték, azonban kötelességgel is jár, azaz, hogy akinek a sorsa és a tehetsége jót hozott, segítsen másoknak, akiknek szintén van tehetsége, de nehezebb a sorsa, kevesebb a szerencséje. Vagyis „adjon vissza” valamit a saját szerencséjéből másoknak. Ez egy ennyire egyszerű gondolat. Persze van, aki nem szívből, hanem megfelelésből, stratégiából teszi, hogy „jó színben” tűnjön fel a világ előtt.

(Megjelent a *Szimpatika Magazin* 2010. decemberi számában.)

Tűnődésem

Miközben a Magyar Rádió közismert tudósítója nyilatkozott amerikai tapasztalatairól, az amerikaiak élet- és gondolkodásmódjáról, addig nem tudtam másra gondolni, mint arra, hogy lehetne-e, igaz lenne-e mindez, ha az „Egyesült Államok”, „amerikai emberek” vagy „gyermekeim” szavakat behelyettesítjük a következő oldalon)

Széljegyzet a baptista pedagógusok konferenciájához

Február 12-én részt vettem a keresztyén pedagógusok konferenciáján. Szeretnék beszámolni róla és a saját véleményemmel kiegészíteni.

Amikor megtudtam, hogy létrejött ez a szerveződés, nagy hála gyúlt a szívemben. Több évtizede szerettem volna elérni, hogy rendszeres oktatásban részesüljenek a gyülekezetben a gyerekek. Úgy gondoltam, hogy szükség lenne átfogó tantervre, vasárnapi iskolás munkafüzetekre, hittankönyvekre és módszertani felkészítő tanfolyamokra. Amit elképzelttem, az a polgári hivatásomból fakadt. Sokfelé kerestem az utat, dolgoztam is a témán, de kísérleteim nem jártak sikerrel. Akkor magamba szálltam, és ott kerestem az Isten Útját. Megtaláltam. Csak rá kellett bíznom elkészült munkáimat, és elengedni a saját terveimet. Majd ha ő akarja, majd ha eljön az ideje, akkor megmozdulnak a hegyek, felkavarodik a gyógyító víz.

Ezt éreztem, mielőtt elindultam a konferenciára. Isten sokkal többet adott, mint vártam.

Nem a munkamenetről számolnék be, hanem azokról a tanításokról, amelyekre szüksége van minden keresztyén tanítónak és polgári személynek.

Az egyház felelőssége az evangélium terjesztésében

Az utóbbi évtizedekben a felnőttévangelizáló mozgalmak megerősödtek. A felmérések alapján azonban megállapították, hogy a 12 éves korig kialakult hit- és életfelfogás elkíséri az egyént élete végéig, és nagy valószínűséggel abban a hitben fog eltávozni. Ez a gyermekek hitének kialakítását és erősítését tanácsolja. Tanítsuk a gyermekeket a hit alapjaira, és serkentsük a Krisztus követésére! Ez a tanítványi parancs két fő módon valósulhat meg. Az egyik a módszeres tanítás útja, a másik a keresztyén környezet példaadása.

A módszeres tanítás kérdésével egy új baptista iskolarendszer megalapítását vázolta fel az egyház elnöksége, akik megtisztelték a történelmi jelentőségű megbeszélést jelenlétükkel, igei és személyes biztatásukkal a jövő bátor formálására. Új baptista óvodák, iskolák, zenei és más szakiskolák alapítását kezdeményezték. Most kedvező szél fúj, bontsunk viortlát!

Felmerült a hittan tanításának kérdése, a vasárnapi iskola tanítási anyagának kidolgozása, segédeszközök írása és kiadása.

Megláttam, miért nem ért célba több évtizedes próbálkozásom. Meg kellett várnom, amíg Isten indítja el a tanítás megszerzésének folyamatát. Nagy hála van a szívemben, hogy ezt megmutatta nekem az Úr.

A példaadás szerepéről hallottunk nagyszerű előadást a Keresztyén Iskolaszervező Szervezet vezetőjétől, aki a világ sok országában vesz részt a keresztyén iskolák szervezésében. Érdekes előadásából nagyon megragadott, hogy a keresztyén pedagógusok hitvalló példájának mekkora szerepe van a társadalom változásában. Ismertette azokat a törvény adta lehetőségeket, amelyek hitünk vállalását biztonságossá teszik Magyarországon. A magam életéből tudom, mennyire más időkben telt az én munkaidőm, bár Isten megoltalmazott ateista környezetben is, és nemcsak elfogadtak hívő tanítóként, élveztem megbecsülésüket. De ez nem volt általános, és sok pedagógusnak kellett elhagynia a hivatás szeretetből vállalt tanítói pályáját. A jelenlegi törvények lehetővé teszik, hogy az ateista tananyag tanításakor elmondhatja a tanító saját biblikus ismereteit, és vállalhatja hitét. Ezért senkit nem lehet elmarasztalni már.

A példaadásból fakadó keresztyén tanítás a példaadás erejével képviseli Isten ügyét a tanulók között. Társadalomformáló erőt hordoz.

Üzenetet hallottam a magam részére, hogy keresztyén voltomat civilként és nyugdíjas pedagógusként is bátran vállaljam, mert ebben az „elfajult, és megromlott” világban az én parányi hitem is lehet világgossá.

A másik fontos üzenet a számomra, hogy imádkozzak ezért az ügyért, amely egyházunk jövőjét helyezte didaktikai alapokra.

Hálás vagyok Istennek, hogy sok éven keresztül szolgálhattam egyházunkat a gyermekek között, és kívánom, hogy messze világítson a keresztyén pedagógusok fáklyája.

Frittmann Lászlóné

„Életem legszebb időszaka”

Az, ami velem történt és amit most veletek meg szeretnék osztani, nem a véletlen szüleménye, hanem maga a kegyelem. Mert az, hogy még vagyok, hogy élek, isteni csoda. Testvérem helyzetét, állapotát, gyors lefolyású – halálos kimenetelű – betegségét végignézve úgy gondoltam, elmegyek és kivizsgálatom magamat.

Az elmúlt év márciusában volt, amikor házi orvosom végül is úgy döntött, hogy elküld a sebészhez. Nem nagy meglepetésemre a tapasztalt, ősz hajú főorvos rövid beszélgetésünk után a mielőbbi pajzsmirigyműtétet ajánlotta. Nem ijedtem meg, de hirtelen végigcikázott az agyamon valami iszonyat, valami undor a betegségtől és mindattól, ami vele jár. Hiszen alig fél éve a nővérem ugyanilyen diagnózissal ment végig egy nehéz úton.

Megműtöttek...

Aztán eljött az a pillanat, amikor a frissen operált betegnek meg lehet mondani a valódi helyzetet. Így történt velem is. Amikor az orvos bejött a szobámba és leült az ágyam szélére, sejtettem, vagyis tudtam, hogy mit fog mondani. Minden bevezetés nélkül tudatta velem, hogy a daganat rosszindulatú. „De önnek szerencséje van – tette hozzá nyugtatóan –, mert a csomó 9 mm-es, és a problémák 10 mm-nél kezdődnek. A további kezelés menete, mármint ami a sugárzást és a kemoterápiát illeti, majd a következő napokban fog eldőlni, vagyis hogy lesz-e rájuk egyáltalán szükség vagy sem.” Még mielőtt felfogtam volna, hogy mi is történik, csak annyit tudtam kidagogni, hogy nem esem kétségbe. – És az orvos már el is hagyta a betegszobát.

Mindezek után csak ültem az ágyban békésen, csendben. Csodálatos, leírhatatlan békesség töltötte el egész lényemet. A „szerencse”, amit az orvos említett, számomra a kegyelmet jelentette.

Nap mint nap egy bátorító ének jutott az eszembe, és mindig olyankor, amikor a legnagyobb szükségem volt a vigasztalásra: „Ha te velem vagy utaimon, akkor én győzök minden bajon...”

Sokat imádkoztam

Személyes kapcsolatomban Istennel még jobban megerősödött, és életem legszebb időszaka következett, mindamellett, hogy irtóztam a sugárzás és kemoterápia esetleges szükségességétől. Szinte csak fizikailag egzisztáltam,

lélekben mintha már nem is itt lettem volna. Csodálatos volt az a „világ”, amiben akkor éltem: mennyei, isteni.

Elmentem az első műtét utáni ellenőrzésre, ahol elhangzottak a döntő jelentőségű szavak: „Nincs szüksége sugarzásra, sem kemoterápiás kezelésre”. – Az, hogy boldog voltam, hálás a Jó Istennek, az nem is kifejezés. De amikor nem sok idő múlva rájöttem, azaz úgy éreztem, mintha „valahonnan” visszajöttem volna, „valahonnan” megérkeztem volna a realitásba, elfogott egy érzés, hogy elveszítettem „valamit”: azt a csodálatosan mennyeit, istenit. Valósággal visszazuhantam onnan, ahol pedig olyan szép és jó volt lenni, ahol olyan felemelő, magasztos és csodálatos volt.

Nagyon hálás vagyok Istennek, hogy meggyógyított, hogy így volt kedves neki. Betegségemben átélhettem, milyen áldott erő van azon, akiért imádkoznak. Boldog vagyok, hogy 12 éves fiunkat tovább nevelhetem, továbbra is családommal lehetek.

Bizonyágtételelem végén így imádkozom a költővel:

*„Kegyelmes Isten, kinek kezében
életemet adtam,
Viseld gondomat, vezérelj utamat,
mert csak rád maradtam.”*
(Balassi Bálint)

Laub-Bertalan Ibolya
(Németország)

Irányító nyomok

Osztályfőnökiünk egy síkirándulásra vitt el minket. Erdőkön, mezőkön és hegyeken át haladtunk. Az útról már régen letértünk. De előttiünk volt egy nyom, ezt követtük.

Tanárunk hirtelen megállt, és olyasvalamit mondott nekünk, amit nem tételeztünk volna fel róla: „Állandóan egy nyomot követünk. Senki sem ismeri azt az embert, aki azt húzta; de egyikünk sem állíthatná azt, hogy az az ember nem létezik. Így van ez Istennel is. Senki sem látta őt. De Istennek vannak nyomai, amelyeket felismerhetünk. Láthatjuk azokat a népek vagy az egyház történetében, és mindegyikünk a saját életében is. Gondoljátok végig az életetek ilyen szempontból! Az én életemben ott van Jézus nyoma is. Nem tudom, mi lett volna az életemből nélküle...”

A. D.

(folytatás a előző oldalról)

sítenénk azzal, hogy „Isten országa” és „Krisztus népe”, és „ha olyanok nem leszel, mint a gyermekek” fogalmával? Nem vagyok elfogult Amerika-barát, hanem a bibliai elvet vallom, hogy „ami jó, azt megtartsátok” – akármelyik néptől tanulnám is. Itt pedig egy csokor jó, hasznos életviteli példát kapunk.

És hogy érthető legyen, mire gondoltam, nézzük meg a riportrészlet „hívóiesített” változatát!

„Hívóiesített” változat

Egy dolog nagyon fontos számomra, amit a krisztusiak racionális és hatékony életszemléletéből lestem el: mindig az adott ügy a fontos, nem pedig az ügy képviselői, akár lelkészekről, akár választott szolgálattevőkről, akár „egyszerű hívó emberekről” van szó. Nem elfogadható a magamutogatás, a klikkesedés vagy az irigység az Isten szőlőskertjében végzett munkában.

Nagyon sokat tanultam a gyermeki lelkületű hívóktól, elsősorban azt, hogy ők még tudják, mi igazán fontos, és mi nem. Például: nehéz volt persze eleinte, hogy nem beszélték a Biblia nyelvét, de ezen túl semmi sem volt furcsa nekik. Az sem, hogy a hívók felének más a gondolkodása, vagy másképp tisztelik Istent, mint mi; például akik pünkösdiiek vagy görög katolikusok vagy cigányok – sorolhatnám hosszan. Az ilyesmi a gyermeki lelkületűeknek nem furcsa, hanem természetes.

A keresztyén közösségekben az emberek nem jobbak, mint mások, csak valahogy ebből a szempontból másképp nőnek föl. Ha előrehaladnak a hitéletben, úgy érzik, segíteniük kell abban, hogy más is előrehaladhasson. Segítik egymást.

Az Isten országa üdvösségorientált társadalom. (...) Az üdvösség tehát érték, azonban kötelességgel is jár: azzal, hogy akinek bűnei megbocsáttattak, és üdvbizonyosságot nyert, segítsen másoknak, akiknek szintén van erre vágyuk, de nem tudják, hogyan kezdjék el. Vagyis „adjon vissza” valamit a saját „kegyelemcsomagijából” másoknak. Ez egy ennyire egyszerű gondolat. Persze van, aki nem szívből, hanem megfelelésből, stratégiából teszi, hogy „jó színben” tűnjön fel a világ előtt.

Tűnődéseit közreadja:

Füstös Gyula

IFIROVAT

Élőben jelentkezünk!

A kövületek és a logika

A fejlődésemélet képviselői a kövületek keletkezéséhez igen hosszú időtartamot feltételeznek (egészen ötmilliárd évig terjedően). Tény azonban az, hogy normális körülmények között egyáltalán nem keletkeznek fossziliák, mert a korhadási, rothadási és bomlási folyamatok megakadályozzák ezt. Így például keleten egyetlen oroszlan-kövületet sem találtak, holott történelmi tény, hogy ez az állat előfordult ott.

Kövületek csak akkor keletkeznek, ha valamely élő szervezettől hirtelen megvonják az oxigént, s egyúttal erős nyomás alá kerül. Például Pompeji és Herculaneum a Vezúv kitörésekor.

A kövületek nem egyenletes elosztásban fordulnak elő, amit pedig normális körülmények között el lehetne várni, hanem olykor szabályszerű „tömegsírokban”. A fossziliák alapján tehát olyan eseményeknek kellett végbemenniük, amelyek során állatokat vagy növényeket, sőt néha egész erdőket (széntelegek) hirtelen iszaprétegek borítottak el. Ezek azután viszonylag rövid időn belül nagy nyomás alatt megmerevedtek és megkövedtek. Ilyen lehetőség fennállt egy világméretű özönvíz esetén, mint ahogy azt a Biblia leírja.

A fejlődésemélet tehát egyáltalán nem bizonyított tény, ahogyan azt állítják, hanem csupán kísérlet arra, hogy Isten nélkül magyarázzák meg a természet keletkezésének történetét, beleértve az embert is. Mindennek ellenére a fejlődéseméletet általánosságban elfogadják, és az iskolákban tanítják.

A Biblia tudósítását a teremtésről naiv mesének mondják és megmosolyogják, pedig tárgyilagos és tudományos szempontból hitelt érdemlő alternatívát kínál. *(Vetés és Aratás)*

Günter Seibert

Kiválasztottak I. rész

A kiválasztottság gondolata és tuda- data a történelem során rengeteg konfliktushoz és gyűlölethez vezetett, mert vagy a kiválasztottak vagy a környezetük nem értette meg létük értelmét. Szenvedett ettől a zsidóság vagy a környezete, a keresztyénség vagy a környezete, a magyarság vagy a környezete, a német nemzet vagy a környezete, az amerikai nép vagy a környezete... Szerzőnk - dr. Péter-Szarka Szilvia, aki pszichológusként a Debreceni Egyetem Bölcsészettudományi Karán tanársegédként oktat - ezt a kérdést járja körül a lélektan és a bibliai hit segítségével. **(A szerk.)**

Elkülönülés

A Biblia gyakran szól Isten szent, kiválasztott és elkülönített népéről. Míg az Ószövetségben ez a zsidókra mint kiválasztott népre utal („Legyetek előttem szentek, mert én, az Úr, szent vagyok, és elkülönítettek benneteket a népektől, hogy az enyéim legyetek” - 3Móz 20,26), az újszövetségi írásokban már a Krisztus által elhívottakra. „Mint engedelmes gyermekek, ne igazodjatok azokhoz a korábbi vágyaitokhoz, amelyek tudatlanságotok idején voltak benneteket, hanem - mivel ő, a Szent hívott el titeket - magatok is szentek legyetek egész magatartásotokban, úgy amint meg van írva: »Szentek legyetek, mert én szent vagyok!«” (1Pt 1,14-16) „Ti azonban választott nemzet, királyi papság, szent nemzet vagytok, Isten tulajdonba vett népe, hogy hirdessétek nagy tetteit annak, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket; akik egykor nem az ő népe voltatok, most pedig Isten népe vagytok, akik számára nem volt irgalom, most pedig irgalomra találtatok.” (1Pt 2,9) Mindegyik ige hangsúlyozza a megkülönböztetettséget, az ószövetségi időben elsősorban a más népektől, míg az Újszövetségben az ömber, a megváltás előtti életünkötől való markáns elkülönülést. A világtól való elhatárolódásra Jézus is felszólította a tanítványokat, mikor a szent dolgok megbecsülésére hívja fel figyelmüket, szóhasználata pedig egyenesen a világi dolgok megvetését sugallja: „Ne adjátok oda a kutyáknak azt, ami szent, gyöngyeiteket se dobjátok oda a disznók elé!” (Mt 7,6)

Együvé tartozás

A különállás, az elkülönülés megvallása mellett azonban több felszólítást is találunk arra az Írásban, hogy ne vonuljunk ki a világból, hanem abban elvegyülve sóként és világosságként hirdessük a jó hírt (Mt 5,13-16),

embertársainkat szeressük (Jn 13,34-35), hogy mindenkinek mindenné legyünk, hogy megmentünk némelyeket (1Kor 9,19-23). A farizeus és a vámszedő példázata (Lk 18,9-14) pedig egyértelműen állást foglal abban, hogy a farizeus kiválasztottságát hangsúlyozó imája („Isten, hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember: rabló, gonosz, parázna, vagy mint ez a vámszedő is”) és a vámszedő bűnvallása („Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek!”) közül ez utóbbi jelentett valódi megigazulást, mert „mindenki, aki felmagasztalja magát, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztalatik”.

A kérdés

Ezeket olvasva nehéznek tűnik a kérdés: Hogyan lehetséges a világtól való elkülönülés és hozzátartozás együttes megélése? Elsősorban úgy, hogy tudatában vagyunk annak, hogy a mi kiválasztottságunk már nem születési előjogokon és emberi cselekvéseken, például a törvény betartásán alapul, hanem kegyelem által történik, vagyis nem a mi érdemünk. Ebből következően az üdvösség és a szentség nemcsak a mi kiváltságunk, hanem bárkié lehet, és mivel itt az üdvösség kérdéséről, életről és halálról van szó, törekednünk is kell arra, hogy ez a szentség minél több embert elérjen. Tehát míg az ószövetségi kiválasztottság inkább az elkülönülést hangsúlyozza, az újszövetségi szentség sokkal inkább az összetartozást erősíti.

(folytatjuk)

Dr. Péter-Szarka Szilvia

A kapcsolatokról

A valakihez tartozás egészséges érzését nem az elszakíthatatlanság állapota adja meg - ez csak rabszolgaságot eredményez -, hanem a könnyen elszakítható lelki kapcsolat éber vigyázása. Az egészséges kapcsolat nem fűledt, nem olvad a másikba, hanem tagjai megtartják személyiségük határait. Olyan távolságot tartanak egymástól, amelyben van mindenki lelke növekedésének élettér. Mindenki fél a magánytól, és sokan ezért kötődnek egészségtelenül szeretteikhez. Azt hiszik, hogy a magányt a külső kapcsolat oldja fel. Pedig a magányt a belső ember kincseinek és gazdagságának felfedezése teszi megélhetővé. *(Igy)*

Áhítatos találkozó Nagyváradon

Sinka Csaba, dr. Borzási István, Nyúl Zoltán, dr. Mészáros Kálmán, Hajnal Zoltán, Papp János, Kovács Gyula és Katona László

Ezúttal erdélyi helyszínen, Nagyváradon ülésezett február 15-én az Áhítat szerkesztőbizottsága. A magyarországi és erdélyi szerkesztők sorát most Nyúl Zoltán vajdasági lelkipásztor is kiegészítette. A résztvevők imádkoztak dr. Kovács József testvérért, aki betegsége miatt most nem tudott részt venni a megbeszélésen.

Az ülésen baptista testvérektől érkező észrevételek, javaslatok hangoztak el. A bizottság áttekintette és egyeztetette azokat a szerkesztési elve-

ket, amelyek mentén haladhat az ígék kiválasztása, beosztása. Tervbe vették egy találkozó megszervezését, amelyen az Áhítat elmékedéseinek írói oszthatnák meg gondolataikat erről a munkáról, és tovább is képezhetnék magukat.

Az Áhítatban ezentúl jelölve lesz az adott hét átfogó témája is. Továbbá a függelékben szerepel majd egy egyéves bibliaolvasó vezérfonal, amely reménység szerint a folyamatos igeolvasást fogja elősegíteni.

Sinka Csaba

Baptista méhésztalálkozó Kiskőrösön

Immár másodszor adott otthont a kiskőrösi gyülekezet az ország baptista méhészeinek 2011. február 11-12-én.

A hétvége nemzetközi jellegű volt, hiszen erdélyi testvéreink is képviseltették magukat szép számban.

Az összejövetel péntek este kezdődött egy közös imaórán a gyülekezet tagjaival, majd a méhészek bemutatkozásával folytatódott. Ezután egy rövid előadás hangozott el a különböző kaptártípusokról.

Szombaton dr. Hegedűs Dénes méhészt, főállatorvos előadását hallgathattuk meg, majd délután a közös ebéd után igei tanítás hangozott el „Génmódosítás a Biblia tükrében” címmel. Ezután szakmai előadások következtek a méz piaci árusításával és a méhészetben használható

gyógyszerekkel kapcsolatban. Az alkalom délután 5-kor ért véget.

Hiszem, hogy a jelen levő mintegy 50 méhészt úgy szakmai, mint lelki, közösségi élményekben gazdagon térhetett haza.

Szentgyörgyi Róbert

A Reménység Magjai (ReMa) Alapítvány adószáma: 18086507-1-43. Tel.: 06 20 770 53 47.

H I R D E T É S E K

♦ **Kiadó lakás** Budapest XV. kerületében, kertés családi házban, kb. 22 m²-es gázfűtéses, különálló lakrész (szoba, konyha, zuhanyzó és WC) 1-2 személy (háaspár) részére hosszú távon kiadó. Érdeklődni: 419-2360.

♦ **Albérlet** XXIII. kerületi családi házban kettő szoba összkomfortos, bútorozott, külön bejáratú lakás kiadó. Érdeklődni lehet a +36 20-951 03 29-es telefonszámon.

♦ **Hegedű eladó.** Érdeklődni ledhet: 369 25 64.

♦ **Testvéri kérés** Hátrányos helyzetű, de fejlődőképes kis gyülekezet szívesen elfogadna egy megfelelő állapotban levő, normál billentyűzetű szintetizátort. Felajánlást Budapestről vagy környékéről várunk a következő baptifonszámra: Antal László 06-20-775-9920.

♦ **Lakás kiadó** Zuglóban, a Pétervárad utcában 44 m²-es (étkezőkonyha, fürdőszoba, napos utcai nagyszoba, cirkófűtés) magasföldszinti lakás gondozott házban kiadó. Jó parkolási lehetőség, 7-es buszhoz közel. 65 000 Ft/hó + rezsi. Érdeklődni lehet a 318-3929-es telefonon este.

♦ **Sürgősen eladó** áron alul, beköltözhetően Pest megyében, Galgagyörkön 200 m²-es - több család számára is alkalmas -, szinteltolós, közművesített, 5 és fél szobás családi ház, egy fürdőszoba, kettő zuhanyzó, kettő WC, konyha, kamra. Gáz- és vegyes fűtésű. Földszinten terasz, emeleten loggia. Korszerű ablakok. Locsolásra ciszterna. Parkosított udvar, termő gyümölcsfákkal, szaletli, grillsütő, kemence, díszítő. Szép panoráma. Ár: 14,6 millió forint. Érdeklődni lehet: 06 / 20 / 775 8596 (baptifon).

♦ Gödön idős keresztyén hölgy kevés segítségért **lakhatást biztosít** egyedülálló vagy egy lánygyermekes nőnek. Érdeklődni lehet: 06 / 27 / 337-626.

♦ **Albérlet kiadó.** A Keleti pályaudvarhoz közel kiadó egy 37 m²-es albérlet jó közlekedési lehetőséggel. Érdeklődni lehet a 0620/886-0176-os telefonszámon.

Felhívás építési vállalkozóknak

Tisztelt Vállalkozó! (Kedves Testvér!)

A Berettyóújfalvai Baptista Imaház összeomlása után elkészültek és engedélyeztetés alatt vannak az új épületegyüttes tervei, illetve folyamatban van a kiviteli tervek készítése. A tervezett épület látványtervei megtalálhatók gyülekezetünk honlapján, a <http://baptista.hu/berettyoujfalvu/latvany.htm> internetcímen.

Az építkezés megvalósítására a gyülekezet ezennel kivitelezőt keres. Ennek első lépéseként megkeressük azokat a lehetőleg keresztyén építési vállalkozókat, köztük Önt is, akik hasonló jellegű épület kivitelezésében a korábbi évek során már részt vettek. Az önök vállalkozásáról, építkezéseiről bemutatkozó referenci anyagot kérünk, amelyet postai úton vagy elektronikusan juttathatnak el hozzánk. A bemutatkozó anyagban azt is kérjük megjelölni, hogy generálkivitelezést vagy csak részfeladatok elvégzését tudják vállalni.

Címünk: 4100 Berettyóújfalu, Eötvös u. 2.

E-mail cím: padamak@gmail.hu. A referenciaanyagok postára adásának határideje: 2011. március 11., péntek.

A bemutatkozó anyagok beérkezése és értékelése után választjuk ki azokat a cégeket, vállalkozókat, akiket felkérünk az elkészült tervek alapján a kivitelezési munkával kapcsolatos ajánlattételre.

Várjuk az ön jelentkezését is erre a nem kis feladatra!

„Ha az Úr nem építi a házat, hiába dolgoznak azon annak építői.” (Zsolt 127,1)

Tisztelettel:

a Berettyóújfalvai Baptista Gyülekezet vezetősége

MAGYAR BIBLIATÁRSULAT ALAPÍTVÁNY

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik 2010-ben adójuk 1%-ával munkánkat támogatták!

Adószámunk: **19700739-2-43**

Az összeget a „Biblia az árvíz- és iszapár károsultak részére” akciónk során használtuk fel. Kérjük, támogassa továbbra is a Biblia fordításának, kiadásának és terjesztésének ügyét!

Gyülekezetplántálók ma ♦ Gyülekezetplántálók ma

Dunavarsány Budapesttől délre, 12 km-re fekvő kisváros. Lakossága az utóbbi évtizedben jelentősen megnövekedett főleg Budapestről kitelepülő családokkal. A jelenleg 7000 fős település gyorsan fejlődik, kulturális élete gazdag. Örömmel figyeljük, hogy Isten milyen nagy szeretettel végzi az itteni misszió formálását, és most megosztunk néhány fontos állomást ebből.

A konkrét plántálási munka 2003 végén kezdődött, amiben bázisként a Rákoshegyi Baptista Gyülekezetet, támogatóként egy angliai baptista családot és több imádkozót használt fel az Úr. 2002-ben feleségemmel és gyermekeimmel családi házat kerestünk az Úr irányítását kérve. Mindketten a rákoshegyi gyülekezetben tértünk meg és szolgáltunk, ezért attól bejárásai távolságra maradva Dunavarsányban találtuk meg új otthonunkat. Egy év után az Úr indított minket, hogy az ő szeretetét új lakóhelyünkön is megismertessük. Először csupán egy karácsonyi gyermekajándékozás gondolata merült föl bennünk. Lelkipásztorunk, *Szegedi Tivadar* örömmel fogadta a gondolatot, és hozzátette: „Ez lehetne a rákoshegyi gyülekezet régóta keresett plántálása”. Mi akkor a plántálás felelősségétől még visszariadtunk, de az Úr elkezdte átformálásunkat, és bátorító szava lassan mindkettőnkben személyes és mégis együttes elhívássá erősödött. 2003. december 14-én a dunavarsányi művelődési házban a Gyermekekért Szolgálatral összefogva megvalósult a gyermekkarácsony, ahol 54 nehéz sorsú gyermek és szüleik számára adhattuk át az evangéliumot és az ajándékcsomagot. A városi újság úgy adott hírt az eseményről, mint a helyi baptista gyülekezet rendezvényéről. Ez is egy kedves megerősítés

volt abban, hogy Isten az, aki előkészítette és akarja, hogy itt gyülekezet legyen. Két héttel később lakásunk nappalijában sor is kerülhetett az első istentiszteletre. A Rákoshegyről érkező testvérek és gyermekeink barátai mellett édesanyám személyes missziójának révén szomszéd néink

is részt vett az első gyülekezeti alkalmon. Szegedi Tivadar ígéhirdetése és a bizonyágtételek után *Erzsike néni* kérte, hogy fogadjuk be, mert nagyon jól érezte magát, és szeretne ide járni. Ő volt tehát a gyülekezet első helybeli látogatója, aki később megtért és be is merítkezett. 2004-től 2006 nyaráig kéthetente vasárnap tartottunk istentiszteletet. Eleinte feleségem, édesanyám, *Erzsike néni* és jómagam jöttünk össze egy-két rákoshegyi testvérrel, de a következő hónapok során csatlakozott hat újabb, helyi, már megtért testvér. Közben elindítottuk a gyermekek számára a kölyökklubot, és a közeli öregotthonban is istentiszteleteket kezdtünk. Ketten itt is átadták életüket az Úrnak. 2006-ban a rákoshegyi testvérekkel együtt sátoros evangélicációt rendeztünk, aminek során egy újabb házaspár csatlakozott az Úrhoz és a gyülekezethez. A helyi tagok beálltak a szolgálatba, és attól kezdve már hetente tartottuk alkalmainkat. A nappali már rég szűk volt, így a telkünknön álló melléképületet alakítottuk át 30-35 fős imaházzá. Két alkalommal Rákoshegyen, másik kétszer pedig az új kis imaházban tartottunk bemerítést. Nyaranként az általános iskolában rendezünk bibliai játszótábort, és a karácsonyi ajándékozást is minden évben megismételjük. Pingpongklubunkban péntekenként két korosztályban összesen 25 gyermekkel és fiatall tartunk barátságot. A szomszédos Délegyházán angoltanfolyam és egy új házicsoport indítására adott lehetőséget a mi Atyánk, aki nagy örömet ad abban, hogy mostanában is gyarapszik érdeklődőkkel a gyülekezet családias közössége. Dicsőségés néki!

Mihály Zoltán

(www.baptista-dunavarsany.hu)